

meget stor Mangel ved Loven, dersom den overhovedet ikke kunde ramme Foreninger, som ville drive den her omtalte Virksomhed mod Betaling, enten den nu gives under den ene eller den anden Form. De bør naturligvis komme ind under Loven. Paa den anden Side mener jeg ikke, at det skulde være udelukket, at Foreninger kunde saa Bevilling, men dog bestaaende saaledes, at Foreningen maa udpege en bestemt Person som den, der paa Foreningens Begne udfører Virksomheden, og for hvis Handlinger Foreningen maa staa til Ansvar og tage Følgerne, dersom han i en eller anden Henseende maatte foretage noget, hvorved han forbrød Bevillingen eller deslige. Det er en temmelig nødvendig Konsekvens af Hovedtanken, thi ellers vilde det omtrent komme til at løbe ud paa, at Foreninger strafsløst kunde gøre, hvad det skulde være. De behøvede blot at stifte Forretningsfører, saa kunde det gaa videre. Om Endringsforslaget under Nr. 7 har jeg ofte under denne Sags Behandling udtalt, at jeg ikke har noget imod det at indvende, altsaa at en Kvinde kan saa Bevilling. Og jeg har ikke tænkt mig, at en gift Kvinde skulde være udelukket. Jeg har, som jeg før bemærkede, ment, at gifte Kvinder kunde have Afgang til at udøve denne Virksomhed paa lignende Maade og under lignende Betingelser, som de kunne udøve selvstændig Erhvervsvirksomhed, navnlig saadan, hvortil der behøves Næringsbevis eller Borgerstaf. Hvad Endringsforslaget under Nr. 8 angaar, skal jeg bemærke, at jeg ikke har noget at erindre imod, at man har specificeret de Tilfælde, hvori Bevillingen kan fratages de paagældende af Kommunalbestyrelsen eller af Amtsraadet. I det tidligere Lovforslag var det ikke saaledes nærmere specificeret, men jeg har ikke noget imod en saadan Specification, naar den bliver tilstrækkelig omfattende, og navnlig naar der mellem de Tilfælde, i hvilke Bevillingen kan fratages de paagældende, optages noget saadant som dette, at han har gjort sig skyldig i et Forhold, som gør det uforvarligt at betro ham en Fæstemandsvirksomhed. Thi faar man en saadan almindelig holdt Bemyndigelse, tror jeg ogsaa, at man kan ramme i alle de Tilfælde, hvor man overhovedet ønsker at ramme. Det vilde næppe alligevel falde de vedkom-

mende Autoriteter ind, saaledes som den administrative Praxis er her til Lands, at fratage den paagældende Bevillingen, naar der ikke forelaa noget, som man kunde betegne som et Forhold, der gjorde det uforvarligt at lade ham udføre Fæstemandsvirksomhed. Altsaa den nærmere Angivelse af Betingelserne, hvorunder Bevillingen kan tages tilbage, har jeg ikke noget at erindre imod. Hvad angaar Endringsforslaget under Nr. 10, skal jeg først bemærke, at dersom det er Meningen, at man ogsaa vil forbyde, at Fæstemandsvirksomhed kan drives sammen med Gæstgiveri, tror jeg, at det vil være rigtigt at forandre Udtrykkene noget. Jeg mener nemlig, at der i Lovgivningen stelles imellem Værtshushold og Gæstgiveri, og dersom det er Meningen, at man heller ikke vil have, at Fæstemandsvirksomheden kan drives sammen med Gæstgiveri, antager jeg, at det er bedre at sige, at Fæstemandsvirksomhed ikke maa drives sammen med Beværtningsnæring, thi saa rammer man det hele. Hvad dernæst angaar Spørgsmaalet om de nuværende Fæstemænd, vil jeg knytte et Par Bemærkninger om dem til dette Endringsforslag, idet jeg nemlig vil udtale, at jeg maaste maa forbeholde mig til tredje Behandling at stille et lille Endringsforslag hertil, som tillige vil blive oplysende med Hensyn til Spørgsmaalet om de nuværende Fæstemænds Stilling. Det forlanges her, at i Kjøbenhavn og Købstæder med mere end 6,000 Indbyggere maa der ikke være Fæstekontor for Mænd og Kvinder i samme Ejendom. Det er en Regel, som dog maaste kunde blive noget ubillig imod de nu ansatte Fæstemænd, altsaa imod de nu med Bevilling forsynede Fæstemænd i Kjøbenhavn, og jeg tror derfor, at der maaste kunde være Grund til at tilføje, at denne Bestemmelse kun kommer til Anvendelse paa de nuværende Bevillingshavere i Kjøbenhavn med de Væmpelser, som Magistraten maatte anse for rigtige. Dersom man gør denne lille Forandring, der indeholder en Hensyntagen til de nu etablerede Fæstemænd, som i og for sig er billig, saa vil man tillige i den saa en tilstrækkelig tydelig Angivelse af, at Loven omfatter de allerede ansatte Fæstemænd, at Loven angaar de Personer, der allerede nu have Bevilling som Fæstemænd. Dette vil ligge ganske utvetydigt i en saadan Til-